

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 46 (7607) | Нядзеля, 19 сакавіка 1944 г. | Цана 20 к.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага
Маршалу Савецкага Саюза **КОНЕВУ**

Войскі 2-га УКРАЇНСКАГА фронту, працягваючы наступленне, учора, 17 сакавіка, штурмам авалодалі горадам і вялікай чыгуначнай станцыяй **НОВА-УКРАЇНКА**, горадам і важным чыгуначным вузлом **ПАМОШНАЯ**, ператворанымі немцамі ў моцныя апорныя пункты сваёй абароны.

У баях за авалодаванне **НОВА-УКРАЇНКА** і **ПАМОШНАЯ** вызначыліся войскі генерал-лейтэнанта **ЖАДАВА**, генерал-палкоўніка **ШУМІЛАВА**, танкісты генерал-маёра танкавых войскаў **НАТКОВА**, палкоўніка **БРЫЖЫНЕВА** і артылерысты генерал-маёра артылерыі **ПАЛУЗТАВА**, генерал-маёра артылерыі **ПЯТРОВА** і генерал-маёра артылерыі **ПАПОВІЧА**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях

за вызваленне **НОВА-УКРАЇНКА** і **ПАМОШНАЯ**, прадставіць да прысваення назвы «**НОВА-УКРАЇНСКІХ**» і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 18 сакавіка, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы **МАСКВА** ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам 2-га Украінскага фронту, якія авалодалі **НОВА-УКРАЇНКА** і **ПАМОШНАЯ**, — дванаццацю артылерыйскімі залпамі са ста дзюдацкіх чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **АБ'ЯВЛЯЮ ПАДЗЯКУ** ўсім кіруючым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне **НОВА-УКРАЇНКА** і **ПАМОШНАЯ**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў баях за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза **І. СТАЛІН**.

18 сакавіка 1944 года.

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага
Маршалу Савецкага Саюза **ЖУКАВУ**

Войскі 1-га УКРАЇНСКАГА фронту сёння, 18 сакавіка, у выніку двухдзённых упорных баёў авалодалі аператыўна-важным вузлом чыгунак і горадам **ЖМЕРЫНКА**.

У баях за авалодаванне **ЖМЕРЫНКА** вызначыліся войскі генерал-палкоўніка **МАСКАЛЕНКА**, генерал-лейтэнанта **ГАЛУБОУСКАГА**, танкісты палкоўніка **БЯЛЯЕВА**, артылерысты генерал-маёра артылерыі **ЛІХАЧОВА**, лётчыкі генерал-палкоўніка авіяцыі **КРАСОУСКАГА** і генерал-маёра авіяцыі **КАМАНІНА**.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях за вызваленне **ЖМЕРЫНКА**, прадставіць да

прысваення назвы «**ЖМЕРЫНСКІХ**» і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 18 сакавіка, у 21 гадзіну сталіца нашай Радзімы **МАСКВА** ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам 1-га Украінскага фронту, якія авалодалі **ЖМЕРЫНКА**, — дванаццацю артылерыйскімі залпамі са ста дзюдацкіх чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні **АБ'ЯВЛЯЮ ПАДЗЯКУ** ўсім кіруючым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў баях за вызваленне **ЖМЕРЫНКА**.

Вечная слава героям, якія загінулі ў баях за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы

Маршал Савецкага Саюза **І. СТАЛІН**.

18 сакавіка 1944 года.

У СОЎНАРКОМЕ СССР

АБ АЗНАМЕНАВАННІ 100-ГОДДЗЯ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ
Н. А. РЫМСКАГА-КОРСАКАВА І УВЕНАВЕЧАННІ ЯГО ПАМЯЦІ

У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння вялікага рускага кампазітара **Н. А. Рымскага-Корсакава** Совет Народных Камісараў СССР пастанавіў:

1. Выдаць поўнае акадэмічнае выданне твораў **Н. А. Рымскага-Корсакава** і ілюстраваны альбом, прысвечаны жыццю і творчасці вялікага кампазітара.

2. Устанавіць **Н. А. Рымскаму-Корсакаву** помнік у Ленінградзе.

3. Прысвоіць імя **Н. А. Рымскага-Корсакава** Ленінградскай Дзяржаўнай Кансерваторыі.

4. Адкрыць дзяржаўны дом-музей імені **Н. А. Рымскага-Корсакава** ў горадзе Ціхвіне, у до-

міку, дзе нарадзіўся кампазітар.

5. Дазволіць Камітэту па справах мастацтваў пры Соўнаркоме СССР устанавіць восем стыпендыяў імені **Н. А. Рымскага-Корсакава** ў размер 400 рублёў у месяц кожнай для найбольш таленавітых студэнтаў кампазітарскіх факультэтаў кансерваторый: Ленінградскай—тры, Маскоўскай—тры, Сямірабінскай—адну, Кіеўскай—адну.

6. Прызнаць дзяржаўным здабыткам літаратуры іконаграфічны архіў, а таксама бібліятэку **Н. А. Рымскага-Корсакава**, якія знаходзяцца на захаванні ў Ленінградскім дзяржаўным інсты-

туце тэатра і музыкі.

7. Абавязаць камітэт па справах кінематаграфіі пры Соўнаркоме СССР выпусціць у 1945 годзе навукова-папулярны кінофільм аб жыцці і творчасці **Н. А. Рымскага-Корсакава**.

8. Устанавіць пажыццёвыя пенсіі старэйшым членам сям'і **Н. А. Рымскага-Корсакава**: яго сынам — **Міхайлу Нікалаевічу** і **Владзіміру Нікалаевічу Рымскім-Корсакавым** і дачцы — **Надзеждзе Нікалаевне Штэйнберг** у размер 500 рублёў у месяц кожнай, а таксама ўнучцы кампазітара **Ірыне Владзіміраўне Галоўкінай** у размер 300 рублёў у месяц.

Войскі 2-га Украінскага фронту 17 сакавіка штурмам авалодалі горадам **Нова-Украінка**, горадам **Памошная**.

Войскі 1-га Украінскага фронту 18 сакавіка авалодалі горадам **Жмерынка**.

Слава гераічнай Чырвонай Арміі, якая вызваляе савецкую зямлю ад нямецкіх захопнікаў!

Ад Савецкага Інформбюро

АПЕРАТЫўНАЯ ЗВОДКА ЗА 18 САКАВІКА

На працягу 18 сакавіка на захад і на паўднёвы захад ад горада **Дубна** нашы войскі, працягваючы развіццё наступлення, з баямі занялі больш 50 насялёных пунктаў і сярод іх вялікія насялёныя пункты **Валковыя**, **Баратын**, **Хатын**, **Івашчуні**, **Мозін**, **Сады**, **Вельке**, **Піратын**, **Тараканаў**.

На паўночны захад ад **Вінніцы** нашы войскі фарсавалі раку **Паўднёвы Буг** і, зламаўшы супраціўленне праціўніка, авалодалі вельмі ўмацаванымі апорнымі пунктамі яго абароны **Папоўцы**, **Думкі**, **Лялетка**, **Вугрынаўка**, **Галодзькі**, **Курылаўка**, **Нікалаўка**, **Пікіўская Слабодка**.

Войскі 1-га Украінскага фронту ў выніку двухдзённых упорных баёў 18 сакавіка авалодалі аператыўна важным вузлом чыгунак і горадам **Жмерынка**.

На паўднёвы захад ад горада **Умань** нашы войскі, развіваючы наступленне, вышлі на раку **Днестр** і авалодалі горадам **Ямпаль**, а таксама з баямі занялі больш 100 другіх насялёных пунктаў, у тым ліку раённыя цэнтры **Вінніцкай** абласці **Чарняўцы**, **Пясчанка**, вялікія насялёныя пункты **Барозаўка**, **Бароўка**, **Бабчыныцы**, **Дзыгаўка**, **Гальжбіўка**, **Качніўка**, **Ольшанка**, **Батрацкае**, **Папелюхі**, **Чарномін** і чыгуначныя станцыі **Рудніца**, **Папелюхі**.

Войскі 2-га Украінскага фронту, працягваючы наступленне, авалодалі горадам і важным чыгуначным вузлом **Памошная**, а таксама з баямі занялі больш 80 другіх насялёных пунктаў, у тым ліку раённы цэнтр **Кіраваградскай** абласці **Пясчаны Брод**, раённы цэнтр **Одэскай** абласці **Ольшанка**, вялікія насялёныя пункты **Дабранка**, **Нова-Станкавага**, **Нова-Луднаўка**, **Фурманаўка**, **Нова-Міхайлаўка**, **Нікалаўка**, **Антоніўка**, **Аннаўка**, **Фадзееўка** і чыгуначную станцыю **Нікольская**.

На паўднёвы захад ад горада **Бабрынец** нашы войскі, развіваючы наступленне, з баямі занялі больш 100 насялёных пунктаў, сярод іх вялікія насялёныя пункты **Сафіеўка**, **Віцязеўка**, **Лашкул**, **Нікола-Бабанка**, **Бурдзей**, **Браталюбаўка**, **Мала-Васіліянка**.

На **Нікалаеўскім** напрамку нашы войскі працягвалі весці наступальныя баі, у ходзе якіх занялі больш 30 насялёных пунктаў, у тым ліку вялікія насялёныя пункты **Каспераўка**, **Спірыдоўка**, **Нова-Пятроўскае**, **Себіна**, **Нова-Мацвееўка**, **Перасадаўка**, **Шэўчэнка**, **Пузыры**, **Ефімаўка** і чыгуначную станцыю **Катлярова**.

На другіх участках фронту ішлі баі мясцовага значэння.

На працягу 17 сакавіка нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 31 нямецкі танк. У паветраных баях і агнём знішчальнай артылерыі збіта 37 самалётаў праціўніка.

Страты немцаў і трафеі войск 3-га Украінскага фронту за перыяд баёў з 6 па 16 сакавіка гэтага года

3-ці Украінскі фронт пад камандаваннем генерала арміі **Маліноўскага** пасля прарыву абароны немцаў на рацэ **Інгулц** і выхаду на раку **Паўднёвы Буг**, г. зн. з 6 па 16 сакавіка г. г., фактычна поўнацю разграміў 6-ю нямецкую армію генерал-палкоўніка **Халіда**. Галоўнае паражэнне нанесена праціўніку за перыяд 13—16 сакавіка г. г., калі нямецкае камандаванне ў сувязі з выходам гвардзейскай групы генерал-лейтэнанта **Паіева** на нямецкія тылы страціла ўсякае ўпраўленне войскамі і аддало загад — прабівацца на захад дробнымі групамі і нават адзіночным парадкам. Пасля гэтага рад калон праціўніка быў акружаны і ізаляваны знішчаўся хуткімі і рашучымі дзеяннямі нашых дывізій і карпусоў, прычым знішчэнне праціўніка ішло настоль-

кі хутка і рашуча, што праціўнік не здолеў сваё адрэзананыя войскі сабраць у агульную групу, што дало нам магчымасць знішчыць іх па частках, галоўным чынам у раёне **Нова-Севастопаль**, **Нова-Сяргееўка**, **Хутара Шэўчэнка** і ў раёне **Беразнегаватае**, **Яўкіна**, **Снігіроўка**.

У гэтых баях на поўнае знішчэнне ворага поўнацю разгромлены і ліквідаваны: 3, 97 горна-стралковыя дывізіі, 17, 123, 125, 258, 302, 294, 387 пяхотныя дывізіі, 9 танкавая дывізія; нанесены цяжкія паражэнні, у выніку чаго гэтыя злучэнні праціўніка амаль страцілі боездольнасць: 9, 15, 46, 62, 79, 304, 306, 335 пяхотным дывізіям, 23 і 24 танкавым ды-

(Працяг на 2-й стар.).

Страты немцаў і трафеі войск 3-га Украінскага фронту за перыяд баёў з 6 па 16 сакавіка гэтага года

(Працяг)

візіям і 16 мотадывізіі; панеслі вялікія страты, але захавалі некалькую боездольнасць: 76, 111, 257, 370 пяхотныя дывізіі.

Страцілі амаль усю матэрыяльную частку наступныя асобныя часці: 45, 51, 53, 115, 127 і 140 артылерыйскіх рэзерва галоўнага камандавання, 52, 77, 148, 154, 707, 711, 732, 736 і 737 артылерыйскіх рэзерва галоўнага камандавання, 209, 232, 236, 238, 243, 277, 278 і 281 дывізіі іштурмавых гармат і 560 цяжкіх дывізіён іштурмавых гармат. Апрача таго, разгромлены 25 асобных батальёнаў: салёрных, будаўнічых, штрафных, ахоўных, жандармскіх і маршавых, якія дзейнічалі як пяхота і кідаліся ў бой з ходу.

За гэты перыяд захоплены ў палон 13.859 нямецкіх салдат і афіцэраў, забіты і засталася на нашай тэрыторыі 36.800 чалавек.

Захоплены: танкаў 131, самаходных гармат 74, гармат 678, кулямётаў 1.646, аўтамашын 9.100 (большасць няспраўных), цягачоў 517, бронетранспартёраў 115, павозак 1.500, матацыклаў 605, рапый 44, вінтовак 30.750, аўтаматаў 10.220, мінамётаў 453, складаў розных 99, чыгуначных эшалонаў з боепрыпасамі 13, паравозаў 27, мотавозаў 5, снарадаў 28.000, складаў авіябомбаў 2, агняпры-

пасаў у штабелях на 1.800 вагонаў, коней звыш 2.000 і адзін рачны пароход.

Знішчана і пакінута праціўнікам на нашай тэрыторыі: танкаў 144, самаходных гармат 118, гармат 540, мінамётаў 559, кулямётаў 1.458, аўтамашын 6.931, цягачоў 67, бронетранспартёраў 88, павозак 5.724, коней 2.510, складаў розных 20, матацыклаў 120, самалётаў 10, бронекараў 5.

Такім чынам 6-я армія немцаў страціла ўсяго на галоўных відах баявой тэхнікі і людскога саставу: палоннымі і забітымі 50.659, не лічычы вывезеных праціўнікам раненых, коней 4.510, гармат 1.218, мінамётаў 1.012, кулямётаў 3.134, танкаў 275, самаходных гармат 192, бронетранспартёраў 203, аўтамашын 16.031 і многа іншай тэхнікі і сродкаў матэрыяльнага забеспячэння.

Выратаваліся толькі некаторыя штабы, якія ўцяклі, і невялікія рэшткі разбітых злучэнняў немцаў.

Кіруючую дапамогу ў справе разгрому 6-й нямецкай арміі аказваў 3-му Украінскаму фронту ўпаўнаважаны Стаўкі Вярхоўнага Галоўнакамандавання Маршал Савецкага Саюза **Васілеўскі**.

СОВІНФОРМБЮРО.

МАСКВА, БРЭМЛЬ

Вярхоўнаму Галоўнакамандуючаму Маршалу Савецкага Саюза таварышу СТАЛІНУ

Магутныя ўдары нашай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота па разбойніцкай гітлераўскай зграі патхнілі рэчнікаў Дняпра-Дзвінскага басейна, вызваленнага ад нямецкіх захопнікаў, на прапоўныя подвігі, на хутэйшае аднаўленне рачной гаспадаркі Беларусі.

Самааданай працай, дапамагаючы фронту, работнікі Дняпра-Дзвінскага Ваенна-Аднаўленчага Упраўлення вырашылі дапамагчы роднай Чырвонай Арміі, Ваенна-Марскому Флоту зборам сродкаў на пабудову баявых самалётаў «Рэчнік Беларусі».

Калектыў нашага басейна сабраў з асабістых зберажэнняў 375.916 рублёў. Збор сродкаў працягваецца.

Запэўніваем Вас, таварыш Сталін, што мы прыкладзем усе свае сілы для дасягнення поўнай перамогі над ворагам і хутэйшага аднаўлення рачной гаспадаркі.

Начальнік Дняпра-Дзвінскага Ваенна-Аднаўленчага Упраўлення **ГЕРОНІН**.

Гомель

Начальніку Дняпра-Дзвінскага Ваенна- Аднаўленчага Упраўлення тав. ГЕРОНІНУ

Прашу перадаць работнікам Дняпра-Дзвінскага Ваенна-Аднаўленчага Упраўлення, якія сабралі 375.916 рублёў на пабудову баявых самалётаў «Рэчнік Беларусі», маё брацкае прывітанне і падзяку Чырвонай Арміі.

І. СТАЛІН.

Сродкі на танк

Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «3-ці Інтэрнацыянал» Ходзіскага раёна, Магілёўскай абласці, вырашылі пабудаваць на свае сродкі танк. Збор сродкаў распачаўся на ініцыятыве старшын арцелі Фёдора Храмянкова і старога калгасніка Дзядзечкіна, у якога на франтах Айчынай

ваіны ваюе з фашыстамі 7 сыноў.

Ад калгаснікаў паступіла ўжо 46 тысяч рублёў. У пісьме Наркому Абароны Маршалу Савецкага Саюза таварышу Сталіну калгаснікі просяць пабудаваць на іх сродкі танк і перадаць яго іх земляку танкісту Чырвонай Арміі тав. Галушка.

Выдатная ініцыятыва машыніста-лунінца тав. Краўчанкі

Поўны рамонт паравоза сваімі сіламі

Работа ва франтавых умовах на Беларускай чыгуначы паставіла перад нашай паравознай калоннай задачай незвычайнага парадку. Адною з такіх важнейшых задач была арганізацыя поўнага рамонту лакаматываў сіламі комплексных бригад калонаў. Аднак гэтай перашкаджала адсутнасць тэхнічнай кваліфікацыі ў членаў бригад (кандуктараў, праваднікоў і інш.), коснасць некаторых паравознаў, баязлівасць перад незвычайнасцю і павізнай справы.

Старшы машыніст тав. Краўчанка, як сапраўдны паватар, смела ўзяўся за вырашэнне гэтай задачы. Ён энергічна і настойліва пачаў рыхтаваць да рамонту працы членаў сваёй бригады: арганізаваў вывучэнне сляварнай справы, прыцягнуў да лунінскага догляду за паравозам, сістэматычна праводзіў тэарэтычныя заняткі. Кожны член бригады па чарзе адказваў за становішча розных частак і дэталей машын. Такім шляхам кожны атрымліваў практычныя веды па ўстройстве і рамонце лакаматываў.

Тэмпы вучобы былі хуткія. Адноючы тав. Краўчанка выступіў на сходзе калектыва калонаў, расказаў аб выкананай ім працы і ўзяў абавязальства: увесць прамывачны рамонт паравоза зрабіць сіламі сваёй комплекснай бригады, выканаць яго за адну змену.

Справа была новая і цяжкая. Але тав. Краўчанка з поўным усведамленнем свайго абавязку прыступіў да справы. Ён сабраў бригаду і падрабозна пазнаёміў яе з планам рамонту. Затым тав. Краўчанка дакладна размеркаваў

абавязкі сярод членаў бригады. Сам ён са сваім памочнікам тав. Гажэнка ўзяўся за рамонт найбольш адказных частак механізма — залатнікоў і паразмеркавальнікаў.

Майстар прамывачнага цэха быў зараней папярэджаны аб аб'ёме рамонту, своечасова былі заказаны ў механічным цэху ўсе неабходныя дэталі. Паставіўшы машыну ў дэпо, уся бригада дружна ўзялася за працу. За чатыры гадзіны скончыў усе арматурныя работы машыніст тав. Макаренко, за чатыры з паловай гадзіны — т. т. Чарэтнік і Волкаў. Скончыўшы сваю справу, яны сталі дапамагаць сваім таварышам.

Роўна праз 8 гадзін былі скончаны ўсе рамонтна-слярныя работы. Затым бригада сама зрабіла прамыўку катла і настаноўку люкаў. У выніку паравоз прастаяў на прамыўцы не больш, чым гэта прадугледжана тэхналагічным працэсам, і быў адрамантаван выдатна.

Услед за бригадай тав. Краўчанка пачаў рамантаваць свае лакаматывы бригады, якімі кіруюць старшы машыністы тт. Мурзак, Чарнуха, Мезлякоў і другія.

Асабліва выдатным паслядоўцай тав. Краўчанкі стаў былы яго вучань старшы машыніст Міхай Карачка.

Выдатную ініцыятыву тав. Краўчанкі падтрымаў Нарком Л. М. Кагановіч. Ён прыслаў на імя машыніста тэлеграму. У тэлеграме адзначалася высокі патрыятызм пачыну тав. Краўчанкі, жыццёвасць і велізарная важнасць пачатай ім справы ў пры-

франтавых умовах. Нарком выказаў тав. Краўчанку падзяку і праміраваў яго. Тав. Л. М. Кагановіч прапанаваў выкарыстаць вопыт машыніста Краўчанкі ва ўсіх паравозных калонах асобага рэзерва НКШЗ.

Тэлеграма наркома выклікала новы творчы ўздым сярод калектыва нашай калонаў. Лік паслядоўцаў тав. Краўчанкі павялічваецца. Цяпер большасць бригад калонаў поўнасцю прымяняюць яго метады працы і сваімі сіламі рамантуюць прымацаваныя да іх лакаматывы.

Сваёй самааданай працай, смелай ініцыятывай машыніст-лунінца нашай калонаў, паслядоўцы тав. Краўчанкі і члены іх бригад, дапамагаюць фронту. У складаных умовах яны без малейшых перабоў вядуць паязды да лініі фронту, дапамагаюць франтавому дэпо, да якога прымацаваны. Вываліўшыся ад рамонту нашых паравозаў, дэпо можа выконваць другія важныя работы.

Апрача таго, такі метады дазваляе нам аказваць таварыскую дапамогу другім чыгуначным і воінскім падраздзяленням. Так, намі за паўтары месяцы адрамантавана, апрача вялікай колькасці сваіх машын, 5 паравозаў суседняй калонаў, 7 манеўравых паравозаў суседняга франтовага дэпо і 6 паравозаў воінскіх часцей. Дзякуючы прымяненню метада тав. Краўчанкі калона эканоміла на рамонце паравозаў 200.000 рублёў.

ПАСЫНКАУ,

намеснік начальніка калонаў паравозаў асобага рэзерва НКШЗ.

Баранавіцкія партызаны

Узыходзіць сонца — яны на пасту. Заходзіць сонца — яны таксама на пасту. Баранавіцкія партызёры ўдзень і ўночы не спыняюць напружанай, жорсткай барацьбы з крыважэрнымі нямецка-фашысцкімі акупантамі.

Гэта сіла дзейнічае ўсюды. Народныя месціцы высочваюць і знішчаюць нямецкія эшалоны, якія гадуюць паўзучы да лініі фронту. Удары па варожых камунікацыях, бадай, што самы масавы від барацьбы. Восем весткі толькі пра тры атрады.

У лютым атрад імені Шчорса падарваў 5 эшалонаў, атрад імені Кірава таксама 5, атрад імені Сталіна — 9. Больш 500 фрыцаў не даехалі да фронту. Дзесяткі танкаў, гармат, аўтамашын, боепрыпасы і амуніцыя не будуць служыць зверу-разбойніку: іх скрывае сіла народнае помсты. Паўсямесна ў Баранавіцкай абласці чутны магутны выбухі на чыгунках. Штодзённа ляцяць над адкос паязды з тэхнікай і жывой сілай ворага, ірвуцца рэйкі, разбураюцца чыгуначнае палатно, вадакачкі, сувязь.

Сіла народнага руху — у многаграннай, рознастайнай па формах барацьбе партызан. Каб сарваць рух нямецкіх аўтамашын на шасе, партызаны атрада імені Калініна ў адзін дзень узрываюць тры масты. Атрад імені Катоўскага накіроўвае свой удар на другі ўчастак шасе. Ён узрывае два масты, мініруе шасе — і тры аўтамашыны ўзлятаюць у паветра, разбураюцца сувязь праціўніка

працягласцю ў 5 кілометраў. Гэты-ж атрад канцэнтруе сілы і палітае на вузкакалейную чыгуначку, якую немцы скарыстоўваюць для гаспадарчых мэт. З боем партызаны разбураюць паравозы, вагоны, пуцявую гаспадарку, знішчаюць дзесяткі гітлераўцаў.

Складаную аперацыю ажыццявілі партызаны з атрада імені Варашылава. Добра падрыхтаваныя, яны ўзарвалі чыгуначны мост у той момант, калі праз яго ішоў ваенны эшалон. Дваіны ўдар закончыўся вялікім поспехам. Немцы панеслі вялікія страты ў людзях і тэхніцы. Некалькі дзён не маглі яны распахаць аднаўленне разбуранага моста.

Не прайшло і некалькі дзён, як варашылаўцы падрыхтавалі і напеслі другі магутны ўдар на ворагу. У адным з гарадоў абласці яны ўзарвалі электрастанцыю, абсталіваюць якой поўнасцю знішчана.

Сіла баранавіцкіх партызан, як і ўсіх беларускіх партызёраў-змагароў, у іх храбрасці і раптоўнасці пры нападках на ворага. У ноч на 6 сакавіка партызаны з атрада імені Дзяржынскага наліцелі на гарнізон нямецкіх коннікаў. Фрыцы не чакалі такога сюрпрыза і замітуліся, як ачумелыя. Куля народнай помсты дагняла іх усюды. Пяцьдзесят тры забітыя і 20 параненых немцаў засталася на вуліцах, 20 нямецкіх салдат і афіцэраў здаліся ў палон. Партызанам дасталіся трафей: ротны мінамёт, ручны куля-

мёт, 3 аўтаматы, 31 вінтоўка, вялікая колькасць патронаў, 20 коней, 8 павозак і каштоўныя дакументы. Захоплены склад харчавання і склад з маёмасцю.

У апошнія дні немцы кінулі супроць баранавіцкіх партызан вялікія сілы. Адбываюцца жорсткія баі. Фашысты хочунь паралізаваць дзейнасць народных месціцаў, захапіць дарослае насельніцтва і гвалтам пагнаць яго ў Германію на катаргу, а таксама мабілізаваць у сваю армію. З гэтай мэтай яны бамбардуруюць мірныя сёлы, партызанскія лясы. Поўнасцю знішчаны вёскі Равіны, Арціліўкі і многія іншыя. Фашысцкія варвары хочунь запалохаць людзей. Але стойкасць партызан непахісная. На зверсты ворага савецкія патрыёты адказваюць яшчэ больш знішчальнымі ўдарамі. Партызаны смела выступаюць на абарону насельніцтва.

Для гвалтоўнай мабілізацыі ў вёску А. прыбыў атрад гітлераўцаў. Партызаны атрада «Непераможны» пад камандаваннем Герасіма П. імкліва ўварваліся ў вёску, завязалі бой і сарвалі задзею акупантаў. Семнаццаць забітых і некалькі дзесяткаў параненых, у тым ліку двух нямецкіх камандзіраў, пакінулі тут гітлераўцы.

Сурогава жыццё поўны будні баранавіцкіх партызан. І ні на крок не адступаць народныя месціцы, не пахінецца іх воля да барацьбы, да сваяцкай помсты крываваму нямецкім разбойнікам.

П. КАВАЛЁУ.

У вызваленых Журавічах

Прайшло 3 з лішкам месяцы, як Чырвоная Армія вызваліла наш раён. У вёсцы і ў раённым цэнтры Журавічы на кожным кроку сляды нямецкіх злачынстваў. Пры сваім адступленні з Журавіч немцы разбурылі і спалілі 200 дамоў, у тым ліку будынак сталінскай школы, больницы, ветлячэбніцу.

У 1941 годзе нямецкія бандыты расстрэлялі ў Журавічах 400 ваеннапалонных, а 1 студзеня 1942 года зрабілі яшчэ адно страшэннае злачынства — расстрэлялі 176 мірных жыхараў. Усяго нямецкія бандыты знішчылі ў нашым раёне і пагналі на катаргу ў фашысцкую Германію больш 2.000 жыхараў.

Гітлераўцы расстрэлялі старшыню калгаса ордэнаносца Ключева, старшыню калгаса імені Розы Люксембург Немчанку, настаўніка Журавіцкага, настаўніцу Румянцаву, 2-гадовую дачку нашай партызанка Румянцава і другіх. Фашысцкія нягоднікі знішчылі больш 6.000 дамоў і розных пабудов. Яны сдэрылі з твару зямлі нашы квітнеючыя вёскі Рыскоў, Каменку, пасёлак Лужок, Махавую, Сверхань, спалілі палову Абідавіч. Гэтыя звыры разбурылі 67 калгасаў, дзве МТС, дзесяткі школ і дамоў сацыяльнай культуры.

Страты, прычыненыя калгасам, складаюць 63 мільёны рублёў, а ўсяго па раёну 273 мільёны рублёў. Мы гэтага не забудзем і не даруем! Адпомсцім фашыстам!

Працоўныя Журавіцкага раёна, не шкадуючы сіл, дапамагаюць Чырвонай Арміі. З усяй энергіяй аднаўляюць яны народную гаспадарку. У фонд абароны, на ўзбраенне Чырвонай Арміі за кароткі тэрмін сабрали 224.000 рублёў. Апрача таго ў фонд абароны паступіла 5 тон зерня і 15 тон бульбы. Многія нашы калгасы і сельсоветы

ўнеслі ў фонд Чырвонай Арміі дзесяткі тысяч рублёў. На Доўскаму сельсовету, напрыклад, паступіла 19.270 рублёў, на Курганскаму—14.887 рублёў.

Нашы калгасы па-баявому рыхтуюцца да веснавой сяўбы, каб атрымаць у гэтым годзе высокі, ваенны ўраджай. На 10 сакавіка было засыпана ў насенне і страхавы фонды 4.678,8 цэнтнера зернавых, 243,5 цэнтнера тэхнічных культур, 23.140 тон бульбы. На поле вывезена 2.935 тон гною.

Калгасы «Баявік», Баханекага сельсовета, імені Варашылава, Курганекага сельсовета, поўнасьцю засыпалі насення і страхавыя фонды. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі «Новы свет», Зіміцкага сельсовета, пасля таго, як пазнаёміліся з загадам таварыша Сталіна да 26-й гадавіны Чырвонай Арміі, засыпалі за адзін дзень 4,5 тоны зерня, прадалі дзяржаве 6 цэнтнераў хлеба і вывезлі на поле 147 вагоў гною. З такім-жа поспехам рыхтуюцца да сяўбы калгас «Чырвоны пугілавец», які саборнічае з калгасам імені Чкалава.

Хуткімі тэмпамі аднаўляецца разбураная сельская гаспадарка і прамысловасць. Адноўлены Дзедлаўскі спіртзавод, 6 прамысловых арцеляў, 58 калгасаў, дзве МТС, 32 школы. Працуюць 2 больницы, 6 амбулаторый і фельчарскіх пунктаў.

З дапамогай чырвонаармейцаў у раённым цэнтры Журавічы адбудавана 100 дамоў.

Такі пачатак вялікай працы. Не паслабляючы тэмпаў, мы будзем працаваць, каб як мага хутчэй залячыць раны, нанесеныя нашай гаспадарцы фашысцкімі цемрашаламі.

А. НАЗІМІРАЎ,
сакратар Журавіцкага
РК КП(б)Б.

Залечваюцца раны

43 школы, дзве больницы, 8 медпунктаў, 156 калгасных пабудов спалілі немцы ў Васілевіцкім раёне, Палескай абласці. Да 1.000 чалавек савецкіх людзей пагналі немцы з гэтага раёна ў рабства.

Чырвоная Армія выгнала немцаў з Васілевіцкага раёна. Зараз у раёне аднаўляецца народная гаспадарка. 3 62 калгасаў ужо адноўлены 59. Пунчан у ход рапрамкамбінат, працуюць дзесяткі школ, у іх навучаецца больш 3.000 дзяцей. У школах створана 16 піонерскіх атрадаў.

Комсамольцы дапамаглі адрамантаваць будынак сярэдняй школы ў Васілевічах. Адкрыўся раённы клуб. У ім праведзена больш 20 дакладаў і гутарак, а таксама некалькі вечароў мастацкай самадзейнасці.

Створана 48 гурткоў па вывучэнню кнігі таварыша Сталіна «Аб Вялікай Айчыннай вайне, Савецкага Саюза». Гурток калгаса «Залатая Дуброва» — лепшы ў раёне.

* * *

Пры Васілевіцкай МТС арганізаваны курсы трактарыстаў. На іх навучаецца больш 50 чалавек моладзі.

Падарунак з Башкірыі

Некалькі дзён таму назад у Гомель на імя абласнога ўпраўлення працоўных рэзерваў прыбыла пасылка з Башкірыі. Вучні адной з школ фабрычна-заводскага навучання сталіцы Башкірыі — Уфы — прыслалі 20 камплектаў інструментаў. Падарунак перададзены рамясловаму вучылішчу воднікаў.

Гомельскія рамяслоўцы гэтым інструментам рамантуюць ложкі для інтэрната.

Чакаецца яшчэ адна партыя інструментаў і вэрштатаў.

Змагаемся за высокі ўраджай

Кожны дзень з франтоў Айчыннай вайны даносіцца да нас радасныя весткі аб паспяховым прасоўванні Чырвонай Арміі на захад. Нашы слаўныя воіны крок за крокам вызваляюць савецкую зямлю ад нямецка-фашысцкіх акупантаў. Паспехі Чырвонай Арміі радуць і патхняюць усіх нас. У нашым калгасе — небывалыя патрыятычны ўздым. Аднаўляючы разбураную ворагам гаспадарку, калгаснікі і калгасніцы ўзмацняюць дапамогу фронту, уносяць з сваіх асабістых зберажэнняў сродкі на будаўніцтва авіяэкадрылі «Калгаснік Палесся», прадаюць хлеб і іншыя прадукты дзяржаве, змагаюцца за ўзорную падрыхтоўку да веснавой сяўбы.

Мы поўнасьцю засыпалі насенне ў колькасці 35 тон. У гэтым годзе, апрача засяненых 300 гектараў азімых, мы засеём 400 гектараў яравых культур. Сяўбу яравых мы разлічваем правесці ў спэцыяльныя тэрміны. На палых рабствах у нас будзе працаваць каля 350 чалавек, 113 коней і 12 валоў.

З першых дзён аднаўлення нашага калгаса мы правільна арганізавалі сваю працу. У кожнай брыгадзе створана па 5 звоняў. Брыгады і звоні саборнічаюць за лепшую падрыхтоўку да сяўбы. Брыгада Антося Казака падрыхтавала ўсе плугі, бораны, калёсы, даўно засыпала насенне, добра даглядае коні.

Звяно Ганны Засімовіч — дэпутата раённага савета дэпутатаў працоўных — і да вайны славілася ў калгасе. Цяпер гэта звяно

таксама трымае пяршыню ў калгасе, з новай сілай і энергіяй рыхтуюцца да сяўбы тэхнічных культур. Калгасніцы звяно ўжо сабралі 2 тоны попелу і 2 цэнтнеры птушынага памёту. Добра рыхтуюцца да сяўбы і звяно Гелі Шляк. Звяно будзе засяваць пяць гектараў ільну. На гэту плошчу яно ўжо сабрала паўтары тоны попелу і два цэнтнеры птушынага памёту. Усяго ў гэту весну звоні засеюць 20 гектараў ільну і 15 гектараў каняпель.

Добра арганізавана праца ў будаўнічай брыгадзе. Брыгада пабудавала ўжо дзве канюшні на 150 галоў, валоўнік на 30 галоў, свіран на 200 тон зерня. У калгасе пабудавана таксама выдатная лязня, у якой можа за дзень паміцца 150—200 чалавек. На будаўніцтве асабліва вызначаюцца калгаснікі Іван Трыкіша, Нічыпар Данільчанка і Клім Белагавек.

Мы ведаем, што наша самаадданая праца ў тыме па аднаўленню калгаса і лепшай падрыхтоўцы да сяўбы з'явіцца новай крыніцай прадуктаў сельскай гаспадаркі для нашай дзяржавы, а гэтым самым мы павялічым наступальную магутнасць Чырвонай Арміі, узмацнім удары нашых войск на ворагу. Вось чаму мы змагаемся за лепшую падрыхтоўку да сяўбы, каб узорна яе правесці і зававаць высокі ўраджай.

Мірон ДЗЕНІСЕНКА,
старшыня калгаса
імені Варашылава,
Нараўлянскага раёна.

Медыцынская дапамога насельніцтву

Немцы спалілі або разбурылі ўсе медыцынскія ўстановы ў Суржэцкім раёне, Віцебскай абласці. Насельніцтва было пазбаўлена самай элементарнай медыцынскай дапамогі.

З першых дзён вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захоп-

нікаў пачалося аднаўленне больницы, медыцынскіх пунктаў, аптэкі. Адкрыта ўжо больніца на 25 ложкаў і раённая дзіцячая кансультацыя. Працуюць раённыя амбулаторыя, аптэка. Два ўрачэбныя ўчасткі і тры фельчарскія пункты абслугоўваюць калгасы.

Насця

На паўднёвым краі выспы, што лягла сярод балота, узвышаюцца драўляныя дамы. Раней у іх жылі трактарысты, цяпер засталіся толькі іх жонкі з малымі дзецьмі ды старыя. Цёмнай асенняй ноччу ля аднаго з дамоў спынілася фурманка. Ад фурманкі адлучылася чалавечая постаць, і праз мінуту пачуўся дробны бразгат у вакно. Скрыпнулі дзверы і жаночы голас спытаў:

— Хто тут?
— Свае, Насця, адчыні!
— А, гэта вы прыехалі.
— Так, прыехалі. Што ў вас чуваць?

— Усё ў парадку.
Жанчына расчыніла дзверы і двое, што знаходзіліся ля фурманкі, пад рукі ўвайшлі ў пакой трэцяга, незнамага. Яго правялі ў маленькі пакойчык і пасадзілі на ложку. Жанчына падала яму вады. Пры блеклым святле газоўкі можна было разгледзець незнамага. На ім быў доўгі сялянскі кажух, шапка-вуханка, а на нагах — незвычайныя з саматканнага сукна бахілы. Рыжая барада спадала да грудзей. Чалавек нагадваў сабой казанскага палішніка і не выклікаў асаблівай падзоро-

насці. Толькі вочы сваяліся сухім бляскам, ды доўгія тонкія пальцы на руках паказвалі на тое, што чалавек гэты не звычайны.

З такой-жа паспешнасцю, як і з'явіліся, людзі бяшумна зніклі ў цемры ночы. Жанчына праводзіла іх, зачыніла дзверы і зноў вярнулася ў пакойчык. Яна дапамагла незнамаму расправіцца, направила пасцель. Чалавек быў стомлены. Ён згарнуў самакрутку, пакурыў моцнага самасаду і заснуў. Але спаў ён неспакойна. Яго ўсё яшчэ трывожыў жах перажытага. Прастрэленая пага не лавала яму супакою.

Усю ноч прасядзела Насця над хворым. На досвітку яна зачыніла пакойчык і заваляла дзверы розным ламаччам. Ніхто не павінен ведаць, што тут знаходзіцца чалавек.

Марудна, у трывозе праходзілі першыя дні. Чалавек мала-па-малу ачуняў. Насця рыхтавала яму ежу, рабіла іеравязкі, некалькі разоў тайком прыводзіла фельчара. Час-ад-часу па начах заходзілі таварышы. Яны прыносілі харчаванне, тытун і апошнія навіны,

расказвалі аб партызанскіх справах і непрыкметна зніклі.

Вакол было неспакойна. Немцы, як шакалы, шнырылі па вёсках, забівалі людзей, рабавалі добра. Колькі дзён таму назад пайшоў у вёску да сваякоў стары пантар Кісель і не вярнуўся. Знаёмыя людзі бачылі, як яго злавілі і навесілі немцы. Плакала жонка пантара, плакалі малыя дзеці. Насця лавіла трывожныя чуткі, але нічым не выдавала сваёй трывогі.

Немцы наляцелі на выспу нечакана. Яны акружылі ўцалелыя дамы і прыступілі да свайго ўлюбенай справы — забойстваў і рабаўніцтва. Насця ўвільхала ля печы, калі да яе ўляцела суседка.

— Ой, Наспечка, праналі!
— ?!
— Хавайся, немцы! — устрыжана крыкнула яна і маланкай выльцела з пакою.

Насця папярэдзіла хворага, надзела абшарпаную светку, абкруціла парванай хусткай галаву і выйшла на ганак. Яна глянула навокал і замерла: па балоту бег, размахваючы рукамі, стары Дубік, а за ім гналіся два фашысты. Адзін з іх прыпаў на калені і стрэліў. Стары пахіснуўся, хапаючы рукамі паветра, і зваліўся на зямлю. З другога боку,

проста на яе, ішоў доўгі, як жэрда, немец. За ім, як сабака, спяняўся паліцэйскі. Насця сабрала ўсю сілу волі, каб нічым не выдаць сябе. Немец і паліцэйскі зайшлі ў пакой. На падлозе сталі лужыны вады ў беспарадку ляжалі раскіданыя рэчы. Спалоханымі вачыма глядзелі з печы дзеці. Немец павёў вачыма, заглянуў у суседні пакой, дзе былі такія-ж беспарадак, і прахрыпеў:

— Млека, яйкі...

Жанчына, не зводзячы з прыпалкаў вачэй, узяла з акна і працягнула жбанок з малаком. Немец схпіў жбанок, узяў кубак, заліў у яго малака і працягнуў жанчыне. Жанчына здагадалася, у чым справа, і наспрабавала малака. Немец яшчэ раз акінуў вачыма пакой і вышаў. За ім пайшоў паліцэйскі.

На сэрцы ў Насці адлягло, але не надоўга. Праз некалькі мінут у пакой зноў уляцелі тры фашысты. Яны патрабавалі «шпек» і пачалі пераварачваць усё ўверх дном. Сэрца жанчыны ёкнула, калі фашыст зайшоў у кладку, з якой вёў ход да хворага. Але дзверы былі добра замаскіраваны пад сцяну. Фашыст нічога не заўважыў і з лаянкай пакінуў пакой. За ім пайшлі астатнія.

Жанчына супакоілася толькі тады, калі немцы пакінулі выспу. Чалавек быў выратаван. Праз месяц ён адчуў сябе лепей, і таварышы забралі яго з сабой.

Калі прыйшла вясна, Насця сустрэла гэтага чалавека. Ён хадзіў самастойна, апіраючыся на сукаватую палку. Чалавек моцна паціснуў ёй руку. Усведамленне таго, што яна, простая жанчына, у мінулым трактарыстка, укладвае сваю частку ў агульную справу барацьбы з заклятымі акупантамі, напоўніла сэрца Насці радасцю і гонарам.

І заўсёды, калі я праходжу праз выспу, — успамінаю гэтую простую, але мужную і рашучую жанчыну, маці дзвюх дзяцей.

* * *

Чалавек, аб якім мы расказалі, быў пазней вывезены па самалёце з партызанскага краю на вялікую зямлю і зараз працуе на адказнай дзяржаўнай рабоце. Партыстка Насця і зараз знаходзіцца на акупіраванай тэрыторыі, дзе дапамагае народным месціцам траціць нямецкіх захопнікаў.

ПІЛІП К.

Партызанскі край.

Другі нумар часопіса „Беларусь“

У гэтым годзе пад рэдакцыяй Л. Александровскай, А. Багатырова, П. Броўкі, П. Гарбунова, П. Глебкі (намеснік рэдактара), І. Гурскага (адказны рэдактар), А. Жэбрака, Е. Зайцава, Я. Коласа, К. Крапівы, А. Кулішова, М. Лынькова, К. Саннікава, М. Танка, Е. Уралавай і К. Чорнага пачаў выходзіць на беларускай і рускай мовах двухмесячны грамадска-палітычны і літаратурны часопіс «Беларусь». Першы нумар вышаў 1 студзеня 1944 года.

Днямі ў Маскве здарэны ў другі нумар часопіса «Беларусь». На яго старонках змешчаны артыкул сакратара ЦК КП(б)Б таварыша Панамарэнка «Ленін і Сталін — тварцы беларускай дзяржавы». У артыкуле «Моладзь у партызанскай барацьбе» сакратар ЦК ЛКСМБ таварыш Зімянін расказвае аб гераічнай барацьбе маладых беларускіх патрыётаў у тыле ворага супроць нямецкіх захопнікаў.

У часопісе на розныя тэмы выступаюць прафесары і акадэмікі. Акадэмік Перцаў змясціў артыкул пад назвай «Кастусь

Каліноўскі», прафесар Дабрынін — «Слава дзядоў». Аўтар расказвае аб гераічных традыцыях продкаў беларускага народа на матэрыялах «Слова аб палку Ігараве». Акадэмік Жэбрак піша аб гатунках сельскагаспадарчых культур у Беларусі.

У раздзеле «Літаратура» надрукаваны вершы, нарысы і апавяданні беларускіх паэтаў і пісьмennisкаў. Сярод іх вершы народнага паэта БССР Якуба Коласа «Лясам Беларусі», Пятруся Броўкі — «Беларускі фронт», Максіма Танка — «Роднае слова», «Папалішча», Іліі Гурскага — «Сустрэча» і іншыя.

«Канстанцін Заслонаў» — пад такім загалоўкам надрукаваны нарыс Алеся Каратая. Аўтар прысвячае свой нарыс бястравінаму сыну беларускага народа, Герою Савецкага Саюза Канстанціну Заслонаву, імя якога будзе жыць у вяках.

У раздзеле «Старонкі гісторыі» змешчаны артыкул «За адно з Масквой», у якім расказваецца аб сумеснай барацьбе рускага, украінскага і беларускага наро-

даў супроць чужаземных захопнікаў. Апрача таго змешчаны нататкі аб Крычаўскім паўстанні, якое было арганізавана Васілём Вашчылаем у 1740 годзе супроць польскіх паноў.

Елена Аладава ў артыкуле «Мастакі ў дні Айчынай вайны» расказвае аб выстаўцы твораў беларускіх мастакоў, якая адкрылася ў Маскве ў Трэцікоўскай галерэі і прысвечана 25-годдзю БССР.

Другі нумар часопіса «Беларусь» добра, па-мастацку аформлены. У ім змешчаны рэпрадукцыі карцін беларускіх мастакоў: заслужанага дзеяча мастацтваў БССР Ахрэмычкі — «Паседжанне бюро ЦК КП(б)Б у Лёзье, пасля выступлення на радыё таварыша Сталіна 3 ліпеня 1941 года», мастака Паўлюскага — партрэты сакратара ЦК КП(б)Б таварыша Панамарэнка і Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР таварыша Наталевіча.

Другі нумар часопіса «Беларусь» пасля выхаду яго з друку будзе распаўсюджаны сярод працоўных Беларусі.

Наша франтавая брыгада

(Гутарка з народнымі артыстамі БССР, двойчы ордэнаносцамі В. І. Валадзімірскім)

З пачуццём вялікай радасці даведаліся мы, што брыгада Першага Беларускага Дзяржаўнага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцягу драматычнага тэатра выклікана для абслугоўвання вызваленых раёнаў Беларусі. Перад брыгадай была пастаўлена задача: за самы кароткі тэрмін гадрыхтаваць праграму для лепшага абслугоўвання насельніцтва Беларусі і часцей Беларускага фронту. І вось у складзе 10 чалавек наша франтавая брыгада прыбыла ў Гомель. Прыехалі заслужаныя артысты БССР К. Ф. Быліч, С. М. Станюта, артысты В. А. Краўцоў, Л. А. Ермоліна, З. Я. Ліцкая, С. М. Глікман, В. В. Гаратаў, З. К. Скачкоўская, кіраўнік брыгады А. Г. Гайдарын, мастацкае кіраўніцтва ўскладзена на мяне.

У рэпертуары нашай брыгады: сцэна з п'есы К. Крапівы «Партызаны» (хата Рыгора), яго-ж драматычны эцюд «Валодзіч галетук» і вадэвіль Янкі Купалы «Прымакі». Перад пачаткам праграмы ідзе араторыя «Добры дзень, родная Беларусь» на тэксты беларускіх паэтаў.

Брыгада дала ўжо 4 канцэрты ў часцях Чырвонай Арміі. Канцэрты вельмі цёпла прымаюцца байцамі і афіцэрамі. У далейшым мы будзем абслугоўваць насельніцтва Гомеля, Нова-Беліцы, Добруша, Мозыра, Рэчыцы і другіх вызваленых пунктаў.

Мне хочацца некалькі расказаць аб рабоце нашага стараўшага ў Беларусі драматычнага тэатра. За час Айчынай вайны тэатр капітальна аднавіў 12 п'ес старога рэпертуара і выпусціў 9 новых спектакляў. Сярод іх п'еса беларускага драматурга Еўгенія Рамановіча «Палешукі».

Зараз тэатр працуе над новым рэпертуарам. Гэта вечар, прысвечаны Янку Купале, і вечар старых беларускіх вадэвіляў. Асабіста я працаваў над ролямі Горлава ў п'есе «Фронт», Трыстава ў п'есе «Сабака на сене» і Бергендала ў п'есе «Урок жыцця». Усе гэтыя ролі прынеслі мне вялікае творчае задавальненне.

Зараз маё палкае жаданне — стварыць на сцэне творчы вобраз героя барацьбы за нашу родную Беларусь.

Воднікі прыпыці аднаўляюць свой флот

МОЗЫР, 18 сакавіка. (БЕЛТА). За год вайны два прыпыці прыняло дзесяткі параходаў, барж і кацераў. Некаторыя былі затоплены камандамі летам 1941 года, другія знішчаны партызанамі, трэці ўзарваны немцамі пры бегстве.

Ледзь адгрымелі баі, на прыпыці прышлі сапраўдныя гаспадары — савецкія воднікі. Пачалося адраджэнне флота і суднарамонтных прадпрыемстваў.

Падняцце і рэстаўрацыя параходаў даручаны калектыву аднаўлення аграда № 6 галоўнага інжынера Рэнкель. Пачаліся пад'ёмныя работы. Рабочыя брыгады Ювенка, працуючы ў ледзяной вадзе, раней тэрміну паднялі з дна вялікі буксірны параход.

Дзесяткі іншых суднаў і барж

вернуты да жыцця брыгадамі рамонтнікаў і зараз гатовы да навігацыі.

Два месяцы таму назад тэрыторыя майстэрняў суднарамонтнай базы ўцяляла руіны. Абломкі спен, комінаў, варонкі ад бомбаў — такую спадчыну пакінулі немцы.

Зараз на папалішчах пабудаваны і працуюць сілавая станцыя, пунчаны ў ход станочнае абсталяванне, кавальскі цэх, сталарная майстэрня. Адкрыты сталовая, інтэрнат.

Лютаскі план падняцця і будаўніцтва калектывам выканан на 102 процанты. У гэтым заслуга інжынера Рэнкель, механіка Кароль, брыгадзіраў Венгрына, Баклей і ўсяго калектыва аднавіцеляў.

Дакументы чалавечага гора

Гэтыя радкі нельга чытаць без хвалявання. Гэта жывыя дакументы людскага гора. Пісьмы дзяўчат і хлопцаў, пагнаных немцамі з Беларусі ў праклятую Нямеччыну на рабства.

Арыгіналы гэтых пісем, якія рознымі шляхамі дайшлі да адрасатаў, пераплецены ў адну кнігу. Розны почарк, рознае чарпіла. Але пачуцці аднолькавыя. Гэта пачуцці помсты, пракляцця ворагу.

У нямецкім прыгоне пакутуе беларуская дзяўчына Маня. Яна піша:

«Усяго нас на гэтай фабрыцы працуе 21 дзяўчына з савецкай радзімы. Цяжкая ў нас праца і рукі не бяруцца што-небудзь рабіць. Сумна, ой, як сумна! Нічога не міла. Нават на свет не хочацца глядзець. Усе толькі і робяць, што плачуць. Нядаўна памёр наш дарагі таварыш Пеця І, мабыць, усіх нас чакае гэты лёс».

Ці вось яшчэ адна вытрымка з пісьма другой дзяўчыны:

«Ой, такая дасада, што нават неахвота жыць на свеце. За што мне такія пануты, за што я сю-

ды трапіла? Я нікога тут не бачу, толькі адных гэтых праклятых немцаў».

Бормяць на нямецкай катарзе страшэнна. Дзяўчаты пішуць:

«Два разы ў дзень даюць толькі суп і такі дрэнны суп, што дома яго і свінням не далі-б».

Да некаторых паштовых картак прыкладзены фатаграфіі. Знясіленыя, пакутлівыя твары. На грудзях — драўляная бірка: «ОСТ», што азначае з ухodu, руская.

Неспакойна ў нямецкім тыле, і аб гэтым гавораць пісьмы напрыхілых савецкіх людзей, якія трапілі ў нямецкую няволю. Іван Р., напрыклад, піша:

«Часта, амаль кожную ноч, тут ідзе град».

Няцяжка здагадацца, пра які град піша Іван Р. Гэта бомбы, якія падаюць на галовы немцаў у Берліне і другіх гарадах Германіі.

Перад намі жывыя дакументы чалавечага гора.

Воін Чырвонай Арміі, забі немца, які заняволіў тваю сястру, вызваляе яе з палону!

С. ЕФИМАУ.

ПА СОВЕТКАМУ С А Ю З У

НАВИГАЦИЯ НА ДОНЕ

Адкрылася навігацыя на Доне. Дакладна па раскладу буксірны параход «Ока» навіў уверх па Доне дзве баржы, грузаныя будаўнічымі матэрыяламі.

Услед за параходам «Ока» ў першы рэйс вышлі судны «Ленін» і «Красны Дон». Пачаўся рэгулярны пасажырскі рух на лініях Растоў—Багаеўскае і Растоў—Старачаркаскае.

ФАБРЫКА АКУЛЯРНАЙ ОПТЫКІ

На ўскраіне Новасібірска з'явілася новая для Сібіры вытворчасць — фабрыка акулярнай оптыкі. Вытворчасць павялічваецца з месяца ў месяц. Асвоены выпуск высокакаснага шкла для акулараў тыпу «Меніск», наладжваецца выпрацоўка акулярных апраў з адыходаў масцовага заводу. Фабрыка датэрмінова завяршае квартальную праграму.

ВЫКАНАЛІ ГАДАВЫ ПЛАН

МТС Курскай абласці выканалі гадавы дзяржаўны план рамонтнага трактараў. Перадавыя станцыі абавязаліся падрыхтаваць звыш плана 158 машын.

СЕЮЦЬ ЗВЫШ ПЛАНА

На 5 дзён раней тэрміну і на 25 дзён раней мінулагодня калгасы Ашхабадскай абласці (Туркестан) выканалі план сяўбы каласавых. Многія калгасы сеюць звыш плана.

АДНАУЛЕННЕ ДОМІНА-МУЗЕЯ ШЧОРСА

У горадзе Сноўску, Чарнігаўскай абласці, дзе нарадзіўся слаўны палкаводзец Нікалай Шчорс, аднаўляецца разбураны немцамі музей яго імені. Дырэктар музея тав. Барматаў — былы настаўнік Шчорса — збірае і прыводзіць у парадак уладальніцка-экспанатныя кнігі, якія хаваліся ў доміку-музеі. Вялікі ўдзел у яго аднаўленні прымае грамадскае горада.

Наша народная інфармацыя

Амерыканскі друк аб поспехах Чырвонай Арміі

НЬЮ-ЁРК, 18 сакавіка. (ТАСС). Амерыканскі друк прысвячае наступленню Чырвонай Арміі на Украіне шматлікія артыкулы, у якіх вітае слаўны перамогі савецкіх войск.

Газета «Нью-Ёрк Таймс» піша, што рускія арміі, якія перарвалі галоўныя камунікацыі немцаў на Украіне, цьер поўнаццю выкарыстоўваюць выгаду становішча. Стратэгія, вытрымка і арганізацыя савецкіх войск робяць вялікае ўражанне. На радзе ўчасткаў адступленне немцаў ператвараецца ў панічнае бегства. Відавочна, піша газета, гіганцкая савецкая мяля вымятае

немцаў з Украіны. Газета асобна падкрэслівае тры абставіны, што наступленне Чырвонай Арміі развіваецца хуткімі тэмпамі, нягледзячы на бездарожжа. Адзначыўшы, што нядаўна Гебелс выказаў страх перад надыходзячым утаржаннем войск саюзнікаў, газета піша: «Саюзнікі павінны апраўдаць такія страхі ваеннымі ўдарамі, якія сакрушаць германскую армію».

Па думцы газеты «Вашынгтон пост», «спробы немцаў утрымацца на Украіне праваліліся і дарага абыйшліся ім у людзях і ў тэхніцы».

Нарвежскія колы аб пазіцыі Фінлянды ў пытаннях вайны

ЛОНДАН, 16 сакавіка. (ТАСС). Агенства Рэйтэр перадае, што, па заяве пайнфармацыйнага свідання з урадам Нарвегіі колаў у Лондане, было-б вельмі шкада, калі-б Фінляндыя адхіліла ўмовы Савецкага Саюза адносна перамір'я, таму што «такога роду весткі мелі-б не толькі трагічныя вынікі для фінскага народа, але і зрабілі-б немагчымым удзел Фінляндыі ў

пасляваенным супрацоўніцтве паміж другімі скандынаўскімі краінамі. Нарвежскія колы зусім ясна заяўляюць, што добрыя аднесіны з Савецкім Саюзам з'яўляюцца неабходнай умовай для супрацоўніцтва краін поўначы. Калі Фінляндыя палічыць за лепшае застацца ў ліку дзяржаў, якія сумесна ваююць на баку Германіі, то яна рызыкуе падзяліць лёс апошняй».

ДЗЕЯННІ АВІАЦЫІ САЮЗНІКАУ

ЛОНДАН, 18 сакавіка. (ТАСС). Як перадае агенства Рэйтэр, вялікія злучэнні амерыканскіх бамбардыроўшчыкаў у суправаджэнні знішчальнікаў зрабілі 17 сакавіка налёт на прамысловыя аб'екты ў Паўднёвай Германіі. На свае базы не вярнуліся 22 амерыканскія бамбардыроўшчыкі і 13 знішчальнікаў.

НАЛЁТ НА ВЕНУ

ЛОНДАН, 17 сакавіка. (ТАСС). Галоўны штаб войск саюзнікаў у Італіі аб'явіў, што сёння ўдзень амерыканскія бамбардыроўшчыкі «Лятаючая крапасць» зрабілі налёт на Вену.

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.